

Народився 23 лютого 1956 р. у с. Довголука Стрийського району Львівської області.

У 1975 р. закінчив Дрогобицький нафтовий технікум, у 1983 р. — Івано-Франківський інститут нафти і газу за спеціальністю «Буріння нафтових та газових свердловин», у 2000 р. — Міжнародний інститут бізнесу за фахом «Економіка і фінанси».

Свою трудову діяльність розпочав у 1974 р. помічником бурильника на Шебелинському газовому родовищі. Після завершення навчання в ІФНГу брав участь в освоєнні нафтогазових родовищ Західного Сибіру.

Протягом 1983–1994 рр. Роман Шимко працював бурильником, буровим майстром, начальником технологічного відділу, головним технологом, головним інженером, заступником директора з виробництва у структурних підрозділах АТ «Ноябрьскнефтегаз». З 1991 р. був технічним директором АТ «Ноябрьское нефтегазоразведовательное предприятие», віце-президентом АТ «УкрСибнефтегазхолдинг».

З 1996 р. працював головним механіком в АТ «Укргазпром». З 1999 р. Роман Ярославович був заступником генерального директора, першим заступником голови ради директорів ДК «Укртрансгаз». Упродовж 2005–2006 рр. очолював раду директорів ДК «Укртрансгаз», з 2007 до 2011 р. — УМГ «Львівтрансгаз». У 2011 р. призначений на посаду начальника Департаменту науково-технічної діяльності та зовнішньоекономічних зв'язків ДК «Укртрансгаз».

Р. Я. Шимко проводить роботу зі створення і впровадження методів зменшення витрат при закачуванні і відбору газу з підземних сховищ, покращення техніко-економічних показників підземного зберігання газу.

Його кандидатська дисертація «Методи розрахунку процесів формування і експлуатації підземних сховищ газу України»

Шимко Роман Ярославович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець у сфері
підземного зберігання газу

базується на теоретичних та експериментальних дослідженнях впливу залишкової водонасиченості на газову проникність середовища, вона містить розроблену ним методику розрахунку технологічних режимів роботи ПСГ у водоносних структурах та регулювання їх у процесі циклу «відбір–закачування». Сьогодні ця методика має статус галузевої і є керівним документом для розрахунків режимів роботи підземних сховищ газу.

Роман Шимко — автор 18 опублікованих наукових праць, 33 патентів на корисні моделі, двох винаходів. Є членом редакційної ради науково-технічного журналу «Трубопровідний транспорт», а з 2012 р. — його головним редактором.

За сумлінну працю Р. Я. Шимко нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, орденом «За заслуги» III ст. Має почесні відзнаки НАК «Нафтогаз України» I та II ст., інші галузеві і відомчі нагороди, відзнаки місцевих органів влади. Йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник промисловості України».

Народився 1 грудня 1929 р. у с. Городище Зборівського району Тернопільської області.

У 1953 р. із відзнакою закінчив гірничопромисловий факультет ЛПІ та розпочав трудову діяльність буровим майстром у Бориславській конторі буріння. Згодом його призначили на посаду начальника виробничо-технічного відділу, а потім — головного інженера підприємства.

Тоді географія бурових робіт охоплювала велику територію з різноманітними геологічними умовами буріння, що вимагало творчого підходу і глибоких знань інженерного персоналу. Так під час розбурювання Рудківського газового родовища виникли газові грифони, найбільший з яких сягав 300 м у діаметрі. Відповідальність за ліквідацію газових грифонів було покладено на П. В. Шинкарика. Застосовуючи нові технології та власні ідеї (серед яких використання похилоспрямованих стовбурів свердловин, спуск обсадних колон окремими секціями із застосуванням спеціально сконструйованих муфт, закачування різних тампонувальних матеріалів), він успішно виконав завдання.

У 1965 р. Петра Васильовича запросили на роботу в Міністерство геології УРСР, де він спочатку обіймав посаду начальника відділу бурових робіт Управління пошукових і розвідувальних робіт на нафту та газ, а пізніше заступника начальника — головного інженера цього управління.

Петро Шинкарик зробив вагомий внесок у розвиток геологорозвідувальних робіт в Україні. Він організував належний контроль за технологією буріння розвідувальних свердловин на підприємствах, був ініціатором буріння свердловин на глибини 5–6 тис. м і більше, удосконалення їх конструкцій, застосування багатосекційних високомоментних турбобурів для глибокого буріння, широкого використання нових конструкцій бурових доліт.

Шинкарик Петро Васильович

Гірничий інженер,
фахівець у сфері буріння
свердловин, управлінець

Все це сприяло розгортанню геологорозвідувальних робіт в усіх нафтогазоносних провінціях України, відкриттю нових нафтових і газових родовищ, забезпеченню максимальних приростів запасів вуглеводнів.

Протягом 1988–1994 рр. він був представником союзного об'єднання в м. Плоешті (Румунія) на заводі бурового обладнання, яке імпортувалося до колишнього СРСР і, зокрема, до України.

Після повернення із закордонного відрядження він очолив відділ із виготовлення проектно-кошторисної документації на буріння свердловин у АТ «УкрНГ». Великий досвід і глибокі знання технології буріння забезпечили випуск проектів на високому науково-технічному рівні.

За сумлінну працю був нагороджений багатьма галузевими відзнаками.

Загинув у автомобільній катастрофі 13 серпня 1995 р.